

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző: Szentgyörgyi-Czeke Vilma
Cím: Hogy él a mai diákkisasszony?

Forrás: Nemzeti Ujság

Bp
(Hely)

1924. 2. 21.
(Idő)

(Köt. v. füz.) (Oldal)

Osztályozás

Tárgy 378.24

Hely

Idő

"1924"

Személy

Hogy él a mai diákkisasszony?

A mai egyetemi élet meggyőzhet bennünket arról, hogy a jövőre nagy szerepet szánt a nőnek a magyar szellemi élet irányításában is ép úgy, mint egész társadalmunk kifejlődésében. A nő nemcsak ihletője, de küzdőtársa kell, hogy legyen a férfinak egy a család, mint a nemzet életében. A nőknek a legelvontabb tudományos munkájukban is elsősorban családot kell éreztetniük, viszont a családban, anyaságuk legapróbb gondjai közepette, sem szabad magyar fajiságunkból kikapcsolódnok.

A mai fiatal leánygenerációt szokatlanul nehéz küzdelemmel áll szemben. A mai egyetemi hallgató-nők azonban teljesen tudatosan vállalták ezeket a nehéz küzdelmeket. Ma nem nyújt fényes anyagi kilátásokat sem orvosnőnek, sem tanárnőnek lenni. Ipari munkával sokkal könnyebben s előnyösebb keresethez juthatnának rövid idő alatt. A jövő társadalmának azonban szüksége lesz egy tanárnőre, mint orvosnőre is s ezt a ma társadalmának nem szabad elfelednie. A mai egyetemi hallgató-nő tehát elsősorban a fajaért, a tudományért s a jövőért nélkülöz, tanul és dolgozik. Nem láthat bennük többé versenytársat a férfi, sem pedig a családot lekicsinyelő, hideg intellektuáleknek nem érezheti őket a családban élő nő.

A mai diákkisasszonynak a komoly tanulással, nélkülözésekkel teli évek alatt is legmelegebb, legtitkosabb vágya, végső célja a család, az otthon és a gyermek marad.

A Magyar Asszonyok Nemzeti Szövetségének „Sarolta Otthon”-a a Hold-utca 19. III. emeletén van elhelyezve immár egy félvéve óta. Huszonegy egyetemi hallgatónról gondoskodik.

A fehér előszobából nyolc fehér leányszobán vezetnek keresztül. Első pillanatra meglep az izléses, esimes elrendezés. Az íróasztal mellett mindenütt virágasztal. A falakon kedves, üde képek, fehér kézimunka függönyök az ablakokon. Ez már a bennlakók izlését, munkáját dicséri; a többi minden, az egész lakás, berendezés, a fűtés, világítás, a napi fél liter tej és fél kiló kenyér, stb., a MANSz szerető, gondos ajándéka. A TEBE ingyen ebédet nyújt számukra; vacsoráról s egyéb szükségleteikről pedig többnyire saját keresményükből gondoskodnak.

Az összes fakultások képviselve vannak itt. Van közöttük bölcsész, orvosnövendék, közgazdász,

gyógyszerész és iparművész.

Vacsoraidő előtt mind odahaza vannak, tanulással, vagy egyéb munkával elfoglalva.

Kérdésekre, mily kereseti forrásaik vannak, az egyik hallgató-nő a kezében levő gyönyörű receptmunkát mutatja elém. A többiek is előhozzák kézimunkáikat: gobelinek, finom fehérhímzések, frivolitás és egyéb csipkemunkák, petyolat zsebkendők, bluzok, bámulatos finomságu aszurmunkák, hímzett gyermekruhák, stb.

— Legnagyobb részt üzletekbe dolgozunk és bizony szűkösen fizetnek bennünket. Tanítványt azonban nem kapni, így pedig mégis csak keresünk valamit. A legzárvesebben vállalnánk privát megrendelést.

Az egyetemi munkaközvetítés ugyan most már szervezés alatt áll, de addig is hasznos volna, ha a megrendelők közvetlenül keresnék fel a Sarolta-otthon szorgalmas diákkisasszonyait.

Mindannyian hálásan beszélnek Klebelsberg Kunóné grófnőről, az internátus alapítójáról, aki hetenként meg szokta őket látogatni. Ilyenkor órákat tölt el velük. Figyelemmel kíséri tanulmányaikat — általában kötelezők a colloquiumok —, megismerkedik családi körülményeikkel s ahol lehet, könnyít sorsukon.

A konyha fölül vidám nevetés, edény- és tányérszörgés hangzik.

Nagy vacsorafőzés. Hárman-négyen kipróbált arccal állnak a tűzhelynél. Tejbe-rizet főznek, krumplifőzelékre hagymát pirítanak, az egyik edényben zsírban sült krumpli készül, a negyedik pedig már találja is a finom krumpliszószát.

Páran, a szomszéd kis fehér ebédülőben már ott ülnek a maguk készítette józai, friss vacsora mellett. A szép, nagy társalgóban feltűnik, hogy nincsen zongorájuk. A pompásan felszerelt tágas fürdőszoba s a mindenütt uralkodó rend, tisztaság sem kerül el figyelmemet.

Pedig csak a külső helyiségekhez jön be naponta egy takarítóasszony. A többit mind maguk tartják rendben. Főznek, takarítanak úgy, mint odahaza.

... Már lenn voltam az utcán, a hideg, sötét estében egymagamban. Még egyszer felnéztem a harmadik emeletről lesugárzó, barátságos, meleg ablak-sorra s a lelkeim hálával telt meg mindazok iránt, akik ezt a kedves otthont idevarázsolták. És úgy éreztem, hogy ezek a lányok győztesen fogják meg vívni azt a harcot, amely a családért és magyar fajunkért való kettős küzdelemben vár a mai lányra a jövő asszonyára.

Szentgyörgyi-Czeke Vilma.